

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Junqueras només veu viable la via del pacte amb l'Estat

Defensa la via escocesa, lamenta que la seva resposta a l'1-O no es va entendre com a legítima i valora el gest dels indults ■ JxCat creu que “no es poden descartar camins” ■ La Moncloa avala el gest

J.A.
BARCELONA

“La via del pacte i l'acord, la via del referèndum acordat. És l'opció que genera més garanties i reconeixement internacional immediat. Perquè sabem que altres vies no són viables ni desitjables en la mesura que, de fet, ens allunyen de l'objectiu que cal assolir.” D'aquesta manera es manifestava ahir el president d'ERC, Oriol Junqueras, en una carta publicada al diari *Ara* per defensar el dret a l'autodeterminació. El líder dels republicans reconeix en el text que la independència “és la millor eina per ajudar la gent d'aquest país, però les estratègies s'han d'adaptar a les circumstàncies per ser guanyadores” i defensa que per això cal “una majoria incontestable, plural i transversal”.

Prèviament, Junqueras reflexiona sobre l'1-O del 2017 i, a banda de manifestar que la reacció de l'Estat espanyol va ser percebuda per gran part de la societat catalana de manera “cada vegada menys legítima i allunyada dels principis democràtics”, també admet: “La nostra resposta tampoc va ser entesa com a plenament legítima per una part important de la societat, també de la cata-

Oriol Junqueras, el 21 de maig passat al Parlament, el dia de la investidura de Pere Aragonès ■ ORIOL DURAN

lana”. Reitera que vol “tornar a allargar la mà a tots aquells que se n'hagin pogut sentir exclosos”.

Junqueras considera que “per molt que es critiqui i es ridiculitzi” la taula de diàleg “és un èxit en si mateixa perquè obre un espai per a la potencial resolució del conflicte”. A diferència del que va dir en una entrevista l'octubre del 2019 a *Nació Digital*, on va asseverar que “l'indult se'l poden fotre per on els càpi-ga”, en aquest escrit admet, sense anomenar-los i recordant que l'amnistia

“Sobreactuació” i acceptació de la derrota d'Illa

ERC i JxCat van coincidir a treure importància al govern a l'ombra que el PSC va presentar diumenge a l'edifici del Palau Requesens de Barcelona. La portaveu d'ERC, Marta Vilalta, va admetre que hi ha fórmules semblants que utilitza l'oposició per fiscalitzar els executius en la tradició parlamentària anglesa o com els que va impulsar Pasqual Maragall l'any 2000, però va censurar la “sobreactuació estèril” de la presentació que

van fer els socialistes. “Catalunya necessita una oposició constructiva i responsable, i no un govern alternatiu”, hi va afegir Vilalta.

La seva homònima a JxCat, Elsa Artadi, va preferir fer ús de la ironia comentant que celebraven que el socialista Salvador Illa “hagi acceptat finalment que està a l'oposició”. Sense entrar a jutjar “el nom, el simbolisme, el logo més o menys encertats” de la presentació de diumen-

ge, Artadi va qualificar l'acte del PSC com una necessitat dels socialistes de “generar una notícia de la normalitat” de la seva tasca i obligació com a principal grup de l'oposició. Sí que els va demanar que facin una feina constructiva i “més propositiva” que el rol de l'anterior cap de l'oposició, en referència a Cs, dels quals va lamentar que “van tenir una actitud totalment desconnectada de la realitat catalana”.

Illa s'obre a acords i vol reunir-se amb Aragonès

Xavier Miró
BARCELONA

El líder parlamentari del PSC i cap de l'oposició, Salvador Illa, va enviar ahir una carta al president del govern, Pere Aragonès, sol·licitant-li una trobada “una reunió de treball”, en paraules seves— per abordar els quatre reptes

que els socialistes consideren prioritaris per a aquests primers mesos de legislatura i que feien públics diumenge mateix durant la presentació del seu “govern alternatiu de Catalunya”. Expressant-li la voluntat de “contribuir a fer avançar el país, i fer-ho amb lleialtat institucional i responsabilitat política”,

Illa proposa un pacte per superar la pandèmia, un pacte sobre els fons europeus, un acord a favor del pluralisme i un acord per renovar els alts càrrecs que tenen el mandat caducat en diversos organismes de la Generalitat, com ara les sindicatures o la corporació de mitjans públics. També li reitera la

Illa, aquest diumenge ■ EFE

necessitat de tirar endavant “amb la màxima celebritat” la polèmica ampliació de l'aeroport i la taula de diàleg entre els partits catalans.

Els socialistes defensen els indults per ajudar al retrobament entre catalans i no descarten fins i tot un acord sobre el pressupost. Així, la viceprimera secretària del PSC i vicepresidenta del Parlament, Eva Granados, admetia ahir que un acostament de cara al pressupost es podria explorar si Aragonès ofereix a Illa la reunió sol·licitada. La número dos dels

és la prioritat, que “hi ha gestos que poden alleujar el conflicte, pal·liar el dolor de la repressió i el patiment de la societat catalana”.

JxCat i la unilateralitat

Per la portaveu dels republicans, Marta Vilalta, l'escrit de Junqueras “prioritza” la via del diàleg però “no renuncia a cap via democràtica”, mentre que la portaveu de JxCat, Elsa Artadi, va recordar que l'1-O va ser un acte unilateral i, “fins on jo sé, l'independentisme no hi renuncia”. Artadi va reconèixer que el camí de la negociació “és el que tots preferiríem”, però que és l'Estat el que ha marcat la via de la unilateralitat mostrant-se contrari als exercicis del dret d'expressió i d'autodeterminació. També va recordar que les ponències polítiques d'ERC, JxCat i la CUP no renuncien a la unilateralitat, i per això va reblar: “No podem anar descartant camins.”

La missiva de Junqueras va ser ben rebuda des de La Moncloa pel que consideren un canvi d'actitud que rebaixa l'enfrontament. A les paraules de la viceprimera secretària del PSC, Eva Granados, celebrant el que significa d’“esmena al programa electoral” d'ERC, s'hi va afegir la del ministre de Transports, José Luis Ábalos, que qualificava “l'autocrítica” de Junqueras com un gest d'aposta per un diàleg dins de la legalitat. Fins i tot un dels *barons* del PSOE contraris a l'indult, el president extremeny, Guillermo Fernández Vara, va qualificar de “molt important” el gest del líder republicà. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Santi Vila, Meritxell Borràs i Carles Mundó, durant el judici al Tribunal Suprem, a Madrid, el 2019 ■ ARXIU

Mundó, Borràs i Vila, a un dia de liquidar el càstig de l'1-0

■ El Tribunal Suprem va condemnar els exconsellers de Governació, Justícia i Empresa a 20 mesos d'inhabilitació a càrrec públic, que compleixen demà ■ Queda la causa al Tribunal de Comptes

Mayte Piulachs
BARCELONA

■ Mentre el govern espanyol cerca energies i voluntat per donar resposta als indults dels presos polítics aquest estiu, el Tribunal Suprem liquidarà demà la condemna que va imposar als exconsellers Carles Mundó, Meritxell Borràs i Santi Vila per l'1-0: 20 mesos d'inhabilitació a càrrec públic i 60.000 euros de multa, que es va pagar amb aportacions a la Caixa de Solidaritat.

La data del 9 de juny ja estava fixada en una resolució d'execució de la condemna, posterior a la sentència del 14 d'octubre del 2019 contra els independentistes catalans, i els exconsellers de Justícia, Governació i d'Empresa rebran ara la notificació, que els deixa la porta oberta a poder assumir un càrrec

públic en qualsevol administració. Els exconsellers Mundó i Borràs han declinat valorar la fi del càstig, mentre que l'exconseller Vila ha acceptat una entrevista amb El Punt Avui que sortirà publicada demà.

La fiscalia sol·licitava per a tots tres set anys de presó pel delictes de malversació de fons públics, que el tribunal, liderat per Manuel Marchena, va descartar en no trobar cap despesa dels respectius departaments per l'1-0. I, tot i ser del govern de Puigdemont i impulsar les lleis de desconexió, tampoc van considerar-los ni autors ni participants de la sedició. Advocats d'altres presos polítics van atribuir aquest tracte diferenciador al fet que Mundó, Borràs i Vila van deixar l'activitat política en plena voràgine del procés penal, i els altres no.

Actualment, l'exconseller Mundó treballa a Vallbé Advocats, on és soci des del 2006, ara n'és el responsable de l'àrea de dret civil; a més, fa articles d'opinió en diaris catalans. Mundó ha reclamat al Ministeri de Justícia una indemnització pels 33 dies que va estar tancat a la

Les xifres

60.000

euros de multa també els va imposar el TS en la condemna. Pagat amb aportacions.

33

dies a la presó provisional van estar els exconsellers Mundó i Borràs, a Madrid.

El TSJC assumeix la causa contra Juvillà (CUP)

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha obert diligències contra Pau Juvillà, diputat de la CUP al Parlament i membre de la mesa de la cambra, després que el jutjat d'instrucció número 3 de Lleida li hagi remès la causa per desobediència en convertir-se en aforat. El tribunal dona cinc dies a la fiscalia i la defensa per pronunciar-se sobre la competència de la sala.

La causa penal es va obrir

per no haver retirat els llaços grocs que el partit tenia penjats a les finestres del despatx del partit anticapitalista a la Paeria i que es va negar a treure després que Cs ho denunciés a la Junta Electoral durant la campanya de les municipals del 2019. La fiscalia demana per a ell vuit mesos d'inhabilitació a càrrec públic i quatre mesos de multa. Juvillà va defensar que els llaços era una decisió del grup i que era

com si estiguessin a la seu del partit.

El TSJC va informar ahir que el tribunal que investigarà la seva causa és el format pels magistrats: Jesús María Barrientos, Carlos Ramos i Fernando Lacaba, que serà el ponent i que és una de les primeres causes que assumeix en ascendir a la sala civil i penal del TSJC, després de força anys com a president de l'Audiència de Girona.

presó de Madrid, quan va fer-los engarjolar la magistrada de l'Audiència Nacional el 2 de novembre del 2017. L'exconseller també ha demanat a l'equip d'advocats d'ERC que portin la seva condemna al Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH), després que el Tribunal Constitucional (TC) va refusar fa poc donar-li empara en considera que el Suprem no li havia vulnerat drets.

L'exconsellera Borràs, que també va estar un mes en presó preventiva amb l'exconsellera Dolors Bassa (que el jutge Llarena va tornar a tancar i ara compleix una condemna de 12 anys de presó), va ser contractada a mitjan octubre del 2018 com a coordinadora de polítiques corporatives de la Universitat de Vic. I l'exconseller Vila, que ha mostrat més obertament les seves aspiracions polítiques, és director d'Aigües de Banyoles i va haver d'avaluar amb el seu patrimoni pel litigi del govern amb les obres de la Franja, com a exconseller de Cultura.

Turull, a Estrasburg

Mentre la via penal s'ha tancat, els exconsellers com la resta del govern de Carles Puigdemont tenen obert el front del Tribunal de Comptes, que els reclamava 4,1 milions d'euros per l'organització i promoció del referèndum d'autodeterminació de Catalunya, i que considera "malbaratament" de fons públic. Els 4,1 milions van ser aportats per la Caixa de Solidaritat, i ara cal que es tanqui aquest procediment, del qual després es podria presentar recurs al tribunal contenciós del Suprem. És com està ara la situació dels 5,1 milions d'euros que el Tribunal de Comptes va exigir a l'expresident Mas i al seu equip per haver organitzat el 9-N del 2014, que s'han de tornar a la Generalitat. Hi ha un ingrés cautelar pendent de la sentència del Suprem, segons un dels advocats defensors.

D'altra banda, Jordi Pina i Francesc Homs, advocats de l'exconseller de la Presidència i pres Jordi Turull, es reuniran dijous amb l'expresident Puigdemont a Estrasburg, amb motiu de la presentació del recurs de Turull al Tribunal Europeu dels Drets Humans (TEDH). ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Aragonès i Sánchez, diàleg amb premisses llunyanes

■ Tots dos presidents escenifiquen proximitat i ganes d'entesa tot i expressar plantejaments molt discrepants ■ Coincideixen per primer cop des de la investidura en un acte de Foment del Treball

El president espanyol, Pedro Sánchez, saluda el de la Generalitat, Pere Aragonès, durant l'acte d'ahir a Foment del Treball ■ ANDREU DALMAU/ EFE

M. Moreno
BARCELONA

Pere Aragonès i Pedro Sánchez, presidents de la Generalitat i del govern espanyol, respectivament, es van trobar ahir per primer cop d'engà de la investidura del primer després de les eleccions catalanes. El motiu no era pas una trobada oficial, que s'espera per a aquest mateix mes, sinó la coincidència de tots dos líders en el primer acte commemoratiu dels 250 anys de Foment del Treball, en què la patronal va lliurar la seva medalla a Javier de Godó.

Durant les respectives allocucions, i també a través de la coreografia no verbal de salutacions *covidianes* amb topades de punys, somriures i assentiments, tots dos líders van expressar una voluntat d'acostament de posicions dins del conflicte entre Catalunya i l'Estat. Les paraules, però, van posar de manifest la llunyania dels

Les frases

“L'anormalitat és tenir presos polítics i que els catalans no puguem decidir el nostre futur”

Pere Aragonès
PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

“Els enfrontaments anteriors han deixat un trist balanç de dolor, pobresa i estancament”

Pedro Sánchez
PRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL

“Els empresaris necessitem seguretat jurídica i normalitat de les relacions entre els governs”

Josep Sánchez Llibre
PRESIDENT DE FOMENT DEL TREBALL

Sánchez Llibre: “No es cansin de dialogar”

El president de Foment, Josep Sánchez Llibre, no va deixar perdre l'ocasió: “Tant de bo la trobada d'avui sigui l'inici de la solució”, va dir. “Presidents, dialoguin, no se'n cansin, perquè Catalunya i Espanya ho necessiten”,

va sentenciar davant dels assistents a l'acte, que va reunir la plana major de l'economia i la política catalana. A més de la delegada del govern espanyol, Teresa Cunillera; la presidenta de la Diputació de Barcelona, Núria Marín, i el

primer tinent d'alcalde a Barcelona, Jaume Collboni, hi havia el cap de l'oposició al Parlament, Salvador Illa, i els secretaris generals de CCOO i la UGT, Javier Pacheco i Camil Ros, respectivament, entre molts altres.

plantejaments respectius. Així, malgrat certes coincidències, com la necessitat d'assumir els reptes de futur i les transformacions tecnològiques, socials, ecològiques i de gènere, per Aragonès és inajornable una visió “en clau demo-

cràtica”, en clara al·lusió al conflicte entre territoris. Pel president de la Generalitat, que confia en una etapa de “normalització política”, això vol dir que la situació actual “no és normal”. “Pernosaltes—vaindicar—l'anormalitat és que

hi hagi presos polítics i que no puguem decidir el nostre futur”, unes voluntats que, va insistir “els catalans han demostrat reiteradament a les urnes”.

Aragonès va expressar la confiança que, malgrat tot, les diferències es pu-

guin superar: “Serà extraordinàriament difícil, però és una oportunitat i una obligació”, per la qual cosa, va reblar, “el govern de Catalunya serà al costat de les solucions i no de l'immobilisme”.

El discurs de Sánchez, en canvi, va transcórrer de manera ben diferent. Tot i l’*“estimado Pere”* del principi, va instar el representant català a “deixar enre la dialèctica estèril dels uns i els altres per buscar un nou *“nosaltres”*”.

Durant la seva intervenció, Sánchez va lligar constantment el concepte d'unitat als de futur i progrés. “Catalunya és imprescindible i en necessitem la millor versió per modernitzar l'Estat”, va recalcar el líder socialista, per qui “cal deixar enre els enfrontaments que han deixat un trist balanç de dolor, pobresa i estancament”, per la qual cosa, va postillar, “el futur vindrà amb el retrobament per fer un camí tots plegats”. ■

OPINIÓ

Lluís Falgàs

Pere i Pedro

En breu el president Pere Aragonès protagonitzarà una escena de sofà a La Moncloa; una seqüència precedida per Tarradellas, Pujol, Montilla, Maragall, Mas, Puigdemont i Torra, a la banda catalana, i per Suárez, González, Aznar, Rajoy i ara Sánchez, a la banda espanyola. De sempre han estat entrevistes de gran solemnitat que han reflectit l'ambient polític del moment. En el llarg mandat de Pujol, el protocol havia anat des que la Guàrdia Urbana de Madrid li obrís pas fins a La Moncloa amb Aznar esperant-lo a peu d'escala fins a ser rebut només per un funcionari de segon nivell perquè el *presidente* s'havia mostrat ofès per unes declaracions prèvies de l'honorable. Tot i que l'entrevista dels presidents hauria de ser un fet inclòs dins la normalitat institucional, no ha sigut així i han quedat vestides de gran solemnitat enmig d'un misteri que mai ha descobert nítidament què s'han dit els presidents tancats tota una tarda asse-

guts en un sofà. Ara, i com a previsió de l'entrevista, l'agenda de temes és llarga: crisi social, econòmica i emocional derivada de la pandèmia. Revisió del model de seguretat i ordre públic, els desnonaments i, des de fa uns dies, temes afegits com ara l'ampliació de l'aeroport del Prat.

Una agenda que té prioritats, com ara els indults amb la derivada de petició de la part catalana de la llei d'amnistia i autodeterminació. Si es resolguessin la meitat dels temes esmentats s'haurien ben guanyat el sou. Pere Aragonès i Pedro Sánchez tenen problemes molt similars a casa seva, un fet que els porta a tenir una bona sintonia. Tots dos governen en coalició i en determinats moments poden aguantar-se per un fil; unes respectives coalicions que s'han asserenat en els últims temps malgrat que resulta difícil pensar que Pedro i Pere resoldran l'històric problema Catalunya-Espanya en l'escena de sofà a La Moncloa dels pròxims dies.